pooleks oleks kollektiivsete julgeoleku-põhimõtete ja tüliküsimuste rahuliku lahendamise uuesti-aussetõstmine.

Balti riigid ja Eesti.

Balti riigid on möödunud aastal olnud õige elavas kontaktis välispoliitilise elu sündmustega. See on tingitud osalt vahest sellest, et üks neist, nimelt Läti, oma välisministri V. Muntersi kaudu on esitatud Rahvasteliidus, mis seega neid toonud aktiivsemale kaasakõnelemisele esimese järgu poliitilistes küsimustes. Väärib märkimist näiteks, et V. Munters on ka 23-komitee esimees, kes tegeleb Hiina-Jaapani konflikti lahendamise küsimusega. Kuid peale selle on Balti riigid ka muidu olnud suhteliselt elavas rahvusvahelises läbikäimises. Neil on tulnud vastu võtta Londoni mittevahelesegamis-komitee esimees lord Plymouth ja Rahvasteliidu peasekretär J. Avenol, missugused külaskäigud kuuluvad meie oludes haruldaste hulka. Mõlema külaskäigu puhul Eestisse vahetati laiemas ulatuses mõtteid päevaküsimuste kohta ja konstateeriti seisukohtade ühtlust. Ka tähistavad Rootsi välisministri R. Sandler'i ja Soome välisministri R. Holsti' külaskäigud Tallinna, riigihoidja K. Pätsi küllasõit Soome ja välisminister dr. F. Akeli küllasõit Poola meie koostöö-sidemete ulatumist üle Balti riikide piiride.

Balti välisministrid on sõprus- ja koostöölepingu alusel kogunenud kaheks konverentsiks, nagu möödunudki aastal, ja neil konverentsidel on kõvendatud koostöö sidemeid. Balti riigid on kinnitanud oma truudust kollektiivse julgeoleku süsteemile ja Rahvasteliidule, hoidudes samal ajal eemale suurriikide poliitilisest antagonismist ja blokkide kujundamisest, mis võiks olla sihitud ühe või teise riigi vastu.

Eesti kroonika 1937, lk. 22